

RECORDS DEL CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE (i 7)

Convocar Concilis provincials?

CARDENAL LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Arquebisbe metropolità emèrit
de Barcelona

La resposta més senzilla consistiria a dir que es convocaran Concilis provincials sempre que els bisbes, escoltant el poble de Déu, considerin que és oportú fer-ho. És la resposta més senzilla i més coherent i pastoral. Amb aquesta norma, el nou Codi del 1983 ha demostrat seny i respecte a les Esglésies diocesanes, no imposant ja la celebració de Concilis amb una periodicitat.

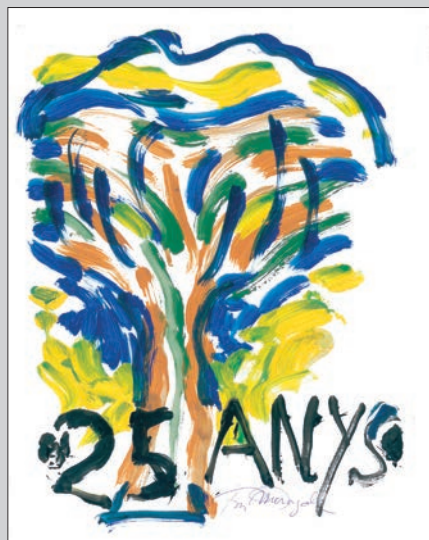
En l'organització pastoral de l'Església, els Concilis particulars provincials i plenaris són bones eines per tractar, debatre i decidir vinculativament sobre la vida i activitat de les Esglésies diocesanes d'una província eclesiàstica o d'un territori més ample. I a la vegada, són una institució integrada no només per bisbes sinó també per sacerdots, religiosos, religioses i laics. És, per tant, una realitat eclesial de sinodalitat que fa caminar junts els membres del poble de Déu amb els seus pastors diocesans.

El papa Francesc insisteix a superar el clericalisme en la vida i organització de l'Església i a reconèixer el paper actiu i responsable dels laics. Això demana que els laics tinguin una inserció més rellevant i una participació corresponent en la realització de la missió de l'Església. Una Església sinodal demana això i és l'Església que Déu espera en aquest segle XXI.

En tots els batejats, des del primer fins a l'últim, actua la força santificadora de l'Esperit que impulsa a evangelitzar. La sinodalitat, com una dimensió constitutiva de l'Església, ens ofereix el marc interpretatiu més adequat per comprendre el mateix ministeri dels bisbes. Jesús va constituir l'Església posant en el seu vèrtex el col·legi episcopal amb Pere. Però

El papa Francesc insisteix a superar el clericalisme en la vida i organització de l'Església i a reconèixer el paper actiu i responsable dels laics

MCS Arquebisbat de Tarragona

Celebració eucarística a la catedral de Tortosa amb motiu de l'Aplec de l'Esperit 2018.

en aquesta Església, com en una piràmide invertida, el vèrtex es troba sota la base formada pels altres membres del poble de Déu. Per això —ens diu el papa Francesc— els pastors estan al servei del poble i els qui exerceixen l'autoritat es diuen «ministres» perquè segons el significat original de la paraula, són els més petits entre tots. Una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable.

La pastoral de conjunt de diverses Esglésies diocesanes demana que es puguin prendre decisions que no siguin només d'aplicació voluntària per part de cadascuna de les Esglésies diocesanes, sinó que quedin vinculades a les matèries que es considerin necessàries decidides per un Concili provincial. Les províncies eclesiàstiques no disposen d'una Conferència Episcopal que pugui prendre decisions vinculants per a totes les diòcesis en la província eclesiàstica. Per això només es disposa dels Concilis provincials.

El mateix Concili Provincial Tarraconense del 1995, que ha reinaugurat la tradició conciliar de Catalunya, en la seva resolució 139 expressa la seva voluntat que, segons el desig del Concili Vaticà II, la recuperació de la nostra tradició conciliar tingui la continuïtat que es determini, d'acord amb la sinodalitat de l'Església, sempre que es consideri útil o necessari per a les necessitats pastorals de cada moment.

La regulació dels Concilis provincials ha estat actualitzada pel Codi de Dret Canònic del 1983 i se centra en la seva potestat de govern pastoral amb aquestes paraules: «El Concili Provincial té cura de vetllar per les necessitats del Poble de Déu del seu territori i té potestat de règim, especialment legislativa, de tal manera, però, que, salvant sempre el dret universal de l'Església, pugui establir allò que sembli oportú per a l'increment de la fe, la coordinació de l'activitat pastoral, la regulació dels costums i l'observança, l'establiment o la protecció de la disciplina eclesiàstica» (Cànon 445).

La celebració d'un Concili pro-

La celebració d'un Concili provincial actualment a Catalunya seria una expressió de la comunió i sinodalitat entre les deu Esglésies diocesanes de les dues províncies eclesiàstiques

vincial actualment a Catalunya seria una expressió de la comunió i sinodalitat entre les deu Esglésies diocesanes de les dues províncies eclesiàstiques. I això no només per la presència dels bisbes en l'assemblea conciliar, sinó també per la participació com a membres dels altres representants del poble de Déu: preveres, diaques, religiosos i religioses, laics i laiques, exercint aquests el deure i el dret de manifestar als pastors el seu parer sobre tot allò que pertoca al bé de l'Església, tal com ens ha dit el Concili Vaticà II.

Certament, si ara es convoqués un Concili a Catalunya han de participar-hi les dues províncies eclesiàstiques, la Tarraconense i la Barcinonense, amb un total de deu Esglésies diocesanes. La nostra realitat del treball pastoral de conjunt de totes les diòcesis que des de l'any 2004 integren dues províncies eclesiàstiques, fa convenient la creació de la regió eclesiàstica que inclogui les dues províncies. I això no només per un nou possible Concili, que més que provincial seria ja regional. Ho fa també convenient el treball constant que es va realitzant de coordinació pastoral al servei del poble de Déu que peregrina a Catalunya. Cal que un Concili provincial o regional sigui el Concili de totes les diòcesis que tenen la seu a Catalunya i per al bé conjunt de totes elles, que fa-

La nostra realitat del treball pastoral de conjunt de totes les diòcesis que integren dues províncies eclesiàstiques fa convenient la creació de la regió eclesiàstica que inclogui les dues províncies

ci present l'Església al nostre país, en les seves propostes i resolucions conciliars.

Però alhora haurà de ser un Concili que tingui present que cada diòcesi ha recorregut un llarg camí. Com també les desigualtats existents entre les diòcesis de Catalunya per raó del nombre de fidels, sociològiques, rurals o urbanes, etc. Això demana que el Concili sigui respectuós d'aquesta realitat en el moment de prendre decisions, especialment si aquestes són jurídicament vinculants.

La celebració de Sínodes diocesans que actualment s'estan celebrant en diverses diòcesis, és molt interessant ja que les seves decisions s'adapten a la realitat, situació, problemàtica religiosa, social, cultural, etc. de la pròpia diòcesi i no es pot oblidar la importància eclesiològica que el Concili Vaticà II ha donat a les Esglésies diocesanes en les quals està present i actuant l'Església de Crist una, santa, catòlica i apostòlica. Tanmateix, avui davant de la gran mobilitat de les persones dintre de Catalunya i arreu, és molt convenient la celebració d'un Concili

provincial que prengui decisions vinculants en qüestions pastorals com la preparació i celebració dels sacraments que afecten tots els cristians de Catalunya, disposant d'unes normes o orientacions comunes per a totes les deu diòcesis que tenen la seva seu a Catalunya. La celebració de Sínodes diocesans i de Concilis provincials és plenament compatible.

Però, si des de després del Concili Vaticà II i del nou Codi de Dret Canònic de 1983, no s'han celebrat Concilis provincials, hom pot preguntar-se: aquesta realitat pastoral té futur? Penso que sí pel que he anat dient abans, i també per entroncar-nos amb la rica tradició que els Concilis han tingut en l'Església —i especialment en la Tarraconense—, fent realitat aquelles paraules del Concili Vaticà II: «Aquest Sant Concili Ecumènic desitja que d'acord amb les circumstàncies dels temps, les venerables institucions de Sínodes i de Concilis reprenguin nova empena.» Penso que les celebracions de Concilis provincials o regionals ajuden a fer que l'Església arreu sigui més sinodal.

25 anys Ràdio Estel

25 anys amb tu

Cada dia la música i l'actualitat són els protagonistes a la Radiofórmula de Ràdio Estel

Hits & Tweets

SEGUEIX-NOS

Barcelona 106.6 / Tarragona 100.6 / Girona 103.4 / Lleida 91.5 / Catalunya Central 93.7 / Vic 98.4
Tortosa 90.1 / El Garraf 96.8 / La Cerdanya 104.4 / La Seu d'Urgell 105.0 / Andorra 107.5

